

Salutări de la JZ Knight

JZ Knight, channelul

[Cine e JZ Knight](#)

[Mă numesc JZ Knight](#)

[Ne-am ales corpul și structura genetică](#)

[Lecții de viață](#)

[Ramtha îi apare lui JZ în 1977](#)

[Cum am învățat să îmi părăsesc corpul](#)

[Vindecarea miraculoasă](#)

[Predarea Marii Lucrări printr-o femeie](#)

[Școala de Iluminare a lui Ramtha](#)

Cine este JZ Knight

JZ s-a născut la 16 martie 1946 la Roswell, în New Mexico, într-o familie de lucrători agricoli migratori. Era al optulea copil al familiei și și-a petrecut începutul copilăriei pe câmpurile de bumbac unde lucra mama ei, la cules bumbacul. Prin multă muncă și dedicare, JZ Knight a devenit o femeie de afaceri de mare succes. Munca ei profesională a fost întreruptă de Ramtha, care a pornit-o într-o călătorie de descoperire de sine și măiestrie. Din punct de vedere istoric, JZ a făcut parte din viața lui Ramtha fiind Ramaya, unul din iubiții copiii adoptați de Ramtha.

Unul dintre aspectele mai controversate ale învățăturilor lui Ramtha îl reprezintă modul în care a ales să își transmită mesajul. Forma în care își comunică învățăturile este prin fenomenul numit channeling. De fapt, Ramtha a fost cel care a făcut cunoscut acest termen, la sfârșitul anilor 1970.

Ramtha a ales-o pe JZ Knight și a pregătit-o să facă channeling pentru el, folosindu-i corpul pentru a-și preda mesajul în persoană. Channelul este diferit de un medium, prin aceea că channelul nu este un intermediar între conștiința care vine prin el și public. Channelul nu rămâne într-o stare de conștiință modificată transfigurată, atunci când face channeling – ci își părăsește corpul complet, permițând conștiinței care se transmite să aibă stăpânire deplină asupra tuturor mișcărilor și funcțiilor corpului său. Atunci când JZ face channeling cu el, Ramtha poate să își deschidă ochii, să meargă, să danseze, să mănânce și să bea, să râdă, să vorbească, să converseze și să își învețe studenții în persoană. JZ Knight este singurul channel pe care Ramtha l-a ales și pe care îl folosește pentru a-și transmite mesajul.

Alegerea lui Ramtha de a-și transmite mesajul folosind ca channel o femeie, în loc să-și folosească propriul său corp fizic, este o declarație că Dumnezeu și divinul nu sunt numai prerogative ale bărbaților – și că și femeile au fost întotdeauna expresii vrednice ale divinului, capabile de genialitate și capabile să fie Dumnezeu realizat. De asemenea, este o declarație că nu e important să adori mesagerul, sau un chip, sau o imagine – lucru care a dus la decăderea atâtor eforturi de iluminare în trecut – ci e important să ascuți mesajul în sine. În același timp, înseamnă și declarația că adevărata esență a persoanei omenești nu este limitată la corpul fizic sau la un anumit gen. Ca urmare, fenomenul de channeling este posibil în cadrul propriei științe a lui Ramtha. Cu alte cuvinte, channeling-ul, așa cum are loc în persoana lui JZ Knight, este posibil numai dacă învățăturile lui Ramtha sunt adevărate.

Veridicitatea acestui fenomen ne indică adevărul din mesajul lui Ramtha. Este un element important de luat în considerare, deoarece progresul științei a dezvoltat teste și instrumente care pot observa acest fenomen și îl pot studia din punct de vedere fiziologic, neurologic și psihologic. Acum există tehnici științifice prin care se poate studia channeling-ul făcut de JZ Knight și să se elimine posibilitatea de fraudă. Aceste studii științifice au avut loc în 1996, când o distinsă comisie de doisprezece savanți – compusă din specialiști în neuroștiințe, psihologi, sociologi și experți în religie – au studiat-o pe JZ Knight înainte, în timpul și după channelingul cu Ramtha.

După ce s-au desfășurat studiile de cercetare științifică, folosind cele mai recente tehnologii și echipamente disponibile, s-a ajuns la concluzia că valorile înregistrate de la reacțiile sistemului nervos autonom al lui JZ Knight erau atât de dramatice, încât savanții au exclus categoric orice posibilitate de falsificare conștientă, schizofrenie sau caz de tulburare de personalitate cu personalități multiple. JZ Knight este foarte iubită pentru pasiunea pe care o are pentru învățare și pentru explorarea minții, pentru spiritul ei de dedicare față de Marea Lucrare și pentru iubirea ei față de Dumnezeu și de divinul din toți, precum și pentru simplitatea cu care poate să articuleze răspunsurile la marile întrebări referitoare la cine suntem, de unde venim și ce destin ne stă la dispoziție, în cele din urmă. Ea face în continuare channeling cu Ramtha și aduce lumii învățăturile acestuia, prin Școala de Iluminare a lui Ramtha, pe care ea o numește „Școala chintesențială a minții“.

Pentru autobiografia ei detaliată, a se vedea JZ Knight, *A State of Mind: My Story*. [JZ Knight, *O stare a minții: Povestea mea*] Yelm: JZK Publishing, diviziune a JZK, Inc., 2004.

Mă numesc JZ Knight

Dați-mi voie să mă prezint. Mă numesc JZ Knight. Sunt channel pentru Ramtha cel Iluminat, ceea ce este un concept destul de inedit pentru a putea fi explicat, astfel că am venit astăzi aici. De obicei nu fac asta la grupurile de începători, dar îmi place să vin, pentru că, astfel, veți avea un punct de referință. Când îl veți vedea pe Ramtha, veți începe să înțelegeți diferența dintre cine este Ramtha și cine sunt eu.

Acesta era corpul meu, în această încarnare – și spun această încarnare, deoarece pentru mine, pentru spiritul meu, pentru sufletul meu este un adevăr faptul că am trăit multe, multe vieți înainte de această existență; că trupul meu e ca un veșmânt, ca o haină pe care o port în timpul unei vieți, iar eu am ales acest corp intenționat, datorită structurii sale genetice. El era predispus către anumite abilități de natură materială, care aveau să permită Spiritului și sufletului meu să vină la viață, iar după ce voi fi împlinit o anumită vârstă, să pot să construiesc gânduri pline de sens, iar din aceste gânduri pline de sens să pot să urmez viața, în loc ca viața să mă urmeze pe mine. Prin asta vreau să spun că trupul pe care l-am ales în această viață avea anumite capacități, care aveau să îmi permită să creez o viață care să îmi supună ignoranța la provocări. Și veți înțelege de la Ramtha că a supune ignoranța cuiva la provocări nu este ceva pe care să-ți fie rușine să-l spui.

Se știe că ne folosim mai puțin de zece la sută din creier. Și toți cei care sunt aici se află, mai mult sau mai puțin, la același nivel. Astfel că avem două treimi din structura creierului nostru pe care nici măcar nu le folosim, care, în mod clar, prin evoluție, s-au păstrat pentru un moment în care Spiritul – sau conștiința, sufletul sau cum vreți să îi spuneți – să se trezească dintr-o dată în corp și să poată să înceapă să proiecteze gânduri, pe care creierul are capacitatea să le absoarbă și să le construiască holographic, gânduri care astfel, la rândul lor, ne influențează viața.

Deci, în această viață, acesta este corpul meu genetic. Eu sunt Spirit, dar nu în sensul în care ați auzit această expresie într-un context de superstiții. Sunt o substanță încarnată, la fel ca și voi, dar pot să fiu văzută la acest nivel doar atunci când am un corp pe care pot să îl însuflețesc și prin care pot să mă exprim. Poate că, pentru voi, asta e adevărul; sau poate că e doar o filosofie. Poate că e o credință religioasă, dar eu asta am ajuns să înțeleg.

Acum, acestea fiind date și spuse, începem să înțelegem cum se poate realiza într-un singur corp channelingul cu o altă conștiință; că, practic, două niveluri de conștiință pot să folosească același corp. Iar un exemplu în acest sens ar fi ca și cum v-ați cumpăra un costum de haine și ați purta costumul acela, iar el v-ar veni destul de bine. Și ați avea un prieten care are nevoie de un costum de haine, dar nu deține unul, așa că îi dați voie să îl ia pe al vostru, îl lăsați să vă împrumute costumul. Ei bine, el poartă costumul și poate că are brațele mai lungi și îi ies din manșete, iar la talie poate că e un pic prea strâmt, dar el îl poartă. Când costumul revine la voi, încrețiturile pe care le are sunt altele decât cele pe care le avea pe când îl purtați voi. Deci, ce v-am spus până acum? Că sunt plină de riduri și încrețituri.

Ne-am ales corpul și structura genetică

Ramtha este o conștiință – ezit să spun Spirit, pentru că are atâtea conotații, și conotații atât de ignorante – o personalitate care, la un nivel pe care putem noi să-l înțelegem, a trăit aici acum 35.000 de ani. Înțeleg că, dacă spun acum 35.000 de ani, unii dintre voi o să faceți cum am făcut și eu, căci vă gândiți la omul din peșteră, care ronțăia la oase. Dar, de fapt, acum 35.000 de ani, aici a trăit o civilizație foarte inteligentă. Iar unele dintre ruine sunt descoperite acum în câmpia Nicaea, iar unele pietre dezgropate în Valea Sumeriană atestă această civilizație.

În vremurile lui Ramtha, el a avut o viață în care s-a născut într-un veșmânt. Corpul său a fost ceea ce, în termeni moderni, numim un lemurian. Asta înseamnă că, dacă luăm o hartă geologică a lumii și ne uităm la grila ei geologică, Lemuria ar fi unde este Oceanul Pacific, pe coasta de vest a Washingtonului, sau în Pacific Northwest. Această zonă a lumii anume, acum 35.000 de ani, a adăpostit o civilizație spirituală înfloritoare, veche de dinainte de epoca dinozaurilor, iar cu ființele reptiliene au trăit sau au coexistat oameni foarte inteligenți.

Ramtha a ales să fie lemurian, pentru că structura sa genetică, pe care și-a ales-o, era dintr-un grup de oameni care credeau că vin de altundeva, astfel că se închinau la miazănoapte și numeau acel loc casa lor. Așa că Ramtha a moștenit un dor, care era codificat genetic în el.

Viața lui Ramtha a fost luată în derâdere de presă și de mass-media, de persoane ignorante care se agață de conceptul că omul din zilele moderne este epitomul civilizației și al culturii, când, în realitate, omului modern îi lipsește o cantitate enormă de civilizație și cultură; conceptul că un Spirit de 35.000 de ani poate să vină – și ce ar putea să te învețe? – a fost un element luat în derâdere.

Eu mi-am ales corpul pentru că am crescut într-o familie care era foarte săracă. Eu m-am născut literalmente în câmpurile de bumbac, iar mama mea era culegătoare de bumbac. Și am trăit într-o cocioabă cu o singură cameră, iar eu eram chiar lângă bebeluș. Aveam șase frați și două surori – una s-a înecat. M-am născut într-un mediu care nu era educat, dar care nici nu avea un standard stabilit de cultură, astfel că am fost lăsată să mă dezvolt, ca și copil, fără constrângerile gândirii sociale.

Nu eram fetița drăguță care s-a născut în familia lui Las' pe Mine, care trebuia să facă totul cum trebuie și să facă parte din toate cluburile convenite și să facă toate lucrurile corecte și să citească toate cărțile care sunt bune de citit și să poarte hainele care trebuie. Eram unul dintre mulții copii ai unei femei sărace, care încerca să-și țină familia laolaltă. Libertatea aceea mi-a permis să învăț și mi-a permis să dezvolt o tărie interioară. Iar tăria aceasta a venit pentru că nu fusesem învățată că ceea ce credeau alții despre mine e important, astfel că am putut să îmi dezvolt iubirea față de Dumnezeu, care era înnăscută, în mine. Iar vocea aceasta pe care o auzeam în cap încă de pe când eram copil – am putut s-o aud și mai târziu. Și oricum, nimeni nu era interesat să știe ce cred eu. Așa că n-a trebuit niciodată să mă îngrijorez de opiniile nimănui și am reușit să mă dezvolt într-o anonimitate totală. Asta mi-a dat tăria să fac această lucrare.

Lecții de viață

În timpul vieții lui Ramtha – eu am fost în timpul vieții lui Ramtha, la fel cum și mulți dintre voi ați trăit în acele vremuri; cu toții am avut o încarnare acolo – Ramtha a devenit dintr-un barbar, un egoist maniac și apoi un suflet iluminat, care, practic, a devenit iluminat pentru că a fost trădat și a suferit o rană mortală, care i-a permis să își contemple tinerețea petrecută aiurea, după cum spune el. În restul vieții lui, iubirea sa pentru Dumnezeu Necunoscut a început să se dezvăluie pe când urmărea natura, căci avea libertatea absolută să facă acest lucru.

În viața mea, am avut libertatea absolută de a observa natura și de a avea ocazia să merg la biserică și să studiez cum stă treaba cu Dumnezeu. Dar Dumnezeu din Biblie și Dumnezeu din manual erau în contradicție directă cu Dumnezeu pe care eu îl vedeam în vânt și pe care îl vedeam în flori și de la care simțeam că îmi primeam inspirația. Însă trebuia să aflu aceste lucruri.

Când Ramtha s-a înălțat, în timpul vieții sale, s-a înălțat pentru că era un cuceritor prin Spirit. Și s-a cucerit pe sine într-atât, încât și-a cucerit toate lipsurile și limitările în timpul vieții sale. Practic, el a urmărit în viață tot ce îi era necunoscut, astfel că, esențialmente, Ramtha și-a cucerit caracterul omenesc. Iar nivelul următor la care voia să ajungă era să cucerească vântul, sau să treacă dincolo. Și dacă Dumnezeu, după cum spune el, este total nelimitat, atunci cine să spună că această măreață ființă din antichitate, la care face referire Edgar Cayce, nu și-a părăsit, de fapt, corpul și nu a devenit vântul, și dacă el este Spirit, ce să-l fi împiedicat să fie asta? Nimic, pentru că avea concentrarea necesară. Avea în el luptătorul care îi permitea să-l caute pe Dumnezeu fără nicio constrângere și fără nicio imagine.

Și Ramtha a făcut o promisiune oamenilor săi, după ce a stat cu ei timp de 120 de zile, pe malul de nord-est al râului Indus, chiar la granița Tibetului. Și-a adunat laolaltă toți oamenii și a încercat să îi învețe ceea ce aflase el și care fusese scopul călătoriei lor, și să le spună că mai era și altă călătorie, doar că această călătorie care îi aștepta nu se măsura în mile sau în kilometri sau în distanțe, ci, esențialmente, era o călătorie a Spiritului. Și singurul mod în care Ramtha a putut să le explice Spiritul a fost prin folosirea analogiei unui om cu aripi; dacă un om ar avea aripi și ar putea să zboare, atunci acela ar fi Spiritul.

Astfel, în 120 de zile, i-a învățat pe oameni tot ce știa. Le-a spus despre originea sa lemuriană, despre cucerirea atlantiților, despre revenirea lui și cucerirea lui însuși – a mâniei, a amărăciunii sale. Și-a cucerit frica, iar următoarea cucerire se află dincolo de moarte.

Când a terminat, le-a spus oamenilor săi, „Într-o zi, departe de acest moment, o să mă întorc și o să vă învăț din nou“, apoi Ramtha s-a înălțat și a dispărut. Armata lui s-a împrăștiat. O parte s-a dus în Turcia; o altă parte s-a dus în Mongolia, iar cealaltă parte s-a stabilit în zonele pe care le cunoaștem ca India de Nord, Tibetul de Sud și de Nord și China de Sud și de Nord.

Ramtha îi apare lui JZ în 1977

Astfel că viața mea se desfășura pe calea ei obișnuită. Am ajuns la liceu. Am învățat să scriu și să citesc și să fac toate minunatele lucruri civilizate. Îmi era greu să fac față oamenilor, într-un fel, în tinerețe, pentru că ei nu înțelegeau ce le spuneam eu, ei nu înțelegeau că Dumnezeu era ceva mai mult decât o persoană care stă pe un nor și ne judecă.

Când am ajuns la liceu, eram neliniștită din punct de vedere spiritual. Când am terminat liceul, m-am dus la facultatea de afaceri. Și în viața mea a început să apară această entitate. Prin a apărea vreau să spun că aveam senzația că lângă mine stă cineva, sau aveam vise în care mă culcam și ajungeam paralizată și nu puteam să mă trezesc. Și mă aflam într-o încăpere unde nu vedeam nimic și nu auzeam nicio conversație. Am avut și experiențe extraordinare cu OZN-uri.

Apoi, când am fost pregătită – în 1977, în bucătărie la mine, în februarie, în Tacoma, Washington – mă jucam cu niște piramide cu viitorul meu soț, la vremea aceea, care era dentist. Și făceam piramide, pentru că mergeam într-o drumeție în munții Olympic și Cascade, iar cel mai la modă lucru la vremea aceea era că puteai să pui mâncare sub piramide și alimentele se deshidratează. Așa că aveam parizer și vin și sandvișuri și brânză și lapte; știtiți cum e, aveam piramide peste tot, prin casă, iar în baie nu mai puteai să intri.

Mi-am pus o piramidă pe cap și m-am gândit, ei bine, dacă ăsta o să fie efectul asupra parizerului, ce poate să-i facă creierului meu? Așa că mi-am pus-o pe cap și am început să rîd. Apoi am ridicat-o și, în capătul micuței mele bucătării, am văzut o strălucire – o strălucire, ca atunci când iei o mână de ceva și îi dai drumul printr-o rază de soare – și la capătul bucătăriei mele erau toate luminițele astea, iar eu eram fascinată. Și a apărut această entitate înaltă de trei metri, mare cât viața însăși, lucrul cel mai frumos pe care îl văzusem până atunci, în viața mea. Și avea pe față un zâmbet mare, minunat. Avea degete lungi și mâini lungi, și ochi negri, care dansau.

Și ce poți să spui către un lucru care apare la tine în bucătărie, duminică după-amiază? Îi spui, „Ești foarte frumos. Cine ești?”. Asta am și spus. Iar el s-a uitat la mine. Purta ceea ce părea să fie o cămașă de corp albă și lungă, dar nu era o cămașă de corp; era ca o robă. Iar peste ea avea o robă de un purpuriu închis. Și când arăta într-o parte, roba aceasta îi cădea de pe braț – așa am văzut că avea degete lungi și frumoase și mâini frumoase.

S-a uitat la mine și mi-a spus: „Femeie iubită, eu sunt Ramtha cel Iluminat și am venit să te ajut să sari peste șanț”. Ei bine, voi ce ați fi făcut? Eu nu am înțeles, pentru că sunt o femeie simplă, așa că m-am uitat să văd dacă podeaua e la locul ei, sub scaun. Iar el a spus, „Se numește șanțul limitării”. Și mi-a spus: „Sunt aici, iar noi o să facem o lucrare măreață împreună”.

Așa că, în tot restul acelei zile, persoana aceasta a vorbit cu mine. Soțul meu a petrecut acest timp uitându-se la o busolă, pe care o foloseam ca să aliniem piramidele acestea către adevăratul nord, care se învârtea atât de repede, încât nu

îi mai putea vedea acul. Iar acesta era câmpul magnetic al lui Ramtha, care se înregistra – el ioniza aerul din bucătărie, pentru că aceasta era partea pe care o putea vedea soțul meu. Nu putea să îl vadă pe Ramtha.

Astfel, a început o călătorie cu o ființă pe care trebuia să o definesc. Și am crezut că era un înger, dar nu-i vedeam aripile. Așa că am devenit bănuitoare. După aceea m-am gândit că, poate, era diavolul. Știți, în Apocalipsă există citatul acela în care se spune că Satan va apărea în zilele sfârșitului ca un înger al luminii. Iar eu mă tot gândeam, oare ce făcusem, ca să atrag așa ceva. Ce păcat comisesem, care să fie atât de rău – știți voi. Așa că am trecut prin toate aceste lucruri, pentru că nu puteam să raționalizez ceva ce nu putea să vadă nimeni altcineva – ceva ce nu vedeam decât eu – dar care, în mod clar, avea un efect asupra împrejurimilor sale.

Asta se întâmpla în 1977, în februarie, așa că am petrecut, oarecum, doi ani interesanți cu Ramtha într-un studiu: mai întâi, definind ce este Dumnezeu și apoi definind ce este diavolul, iar apoi dându-mi seama că nu există așa ceva; și apoi, ajungând să accept acest lucru, a trebuit să accept că există ființe care trăiesc în afara tărâmului percepției omenești și că ele ni se arată numai atunci când suntem suficient de deschiși ca să le vedem.

Cum am învățat să îmi părăsesc corpul

Și Ramtha a petrecut doi ani învățându-mă și îndrumându-mă în toate privințele. Era fascinat de cuptorul meu; știți, aveam un cuptor pe gaz. Și el mă învăța niște chestiuni de mecanică cuantică și despre natura Vidului și aprindea focul la cuptor, care se ridica și cobora, se ridica și cobora. I se părea fantastic să ai un cuptor; să ai focul, focul instantaneu, care mai e și albastru. Asta i se părea ceva minunat.

Impactul pe care l-a avut acest lucru asupra copiilor mei a fost destul de dramatic. Am doi copii, doi fii la o diferență de vârstă de doi ani. Ei au știut dintotdeauna de ființa asta, pentru că, atunci când erau mici, aveau un prieten pe care îl numeau „fantoma”. Amândoi l-au văzut și el i-a protejat întotdeauna. Ei îi dăduseră și un nume. Și el lăsa urme pe covor. Și spunea: „Nu-i așa că e drăguț; ai o mică fantomă care e numai a ta, știi, o fantomă de trei metri care e numai a ta”.

Iar când Ramtha a început să mă învețe cum să îmi părăsesc corpul, lucrul acesta a fost foarte interesant, pentru că era ca și cum ai muri. Îmi spunea, „Asta o să experimentezi în momentul morții”. Ei bine, voi ce ați face? Dacă el vine la voi și vă spune: „O să mori, dar n-o să te doară și o să fie doar pentru un timp scurt, iar apoi o să vii înapoi”, ați avea încredere în tipul ăsta? E ca la anestezist: Acum tu dormi și fii cuminte, știți cum e. Ramtha mi-a spus: „Asta trebuie să faci”, și mi-a dat niște cuvinte pe care trebuia să le spun și un punct pe care să mă concentrez. Apoi a lucrat cu mine și mi-a spus: „Așa îmi părăseam eu corpul. Așa am dezvoltat eu această tovărășie cu vântul”.

Astfel că ajungeam la un punct și mă concentram pe o vază artificială cu margarete de plastic, aflată în fața mea, pe măsura de cafea. Iar eu stăteam pe scaun și ajungeam la acest punct și nu se întâmpla nimic. El îmi spunea: „Nu trebuie să-ți

ții respirația ca să mori. De ce trebuie să-ți ții respirația? Nu trebuie să te agăți de scaun. Relaxează-te.“.

Așa că am luat-o de la început. Și dintr-o dată, alergam după lumina asta aflată la capătul tunelului, iar pe lângă mine suiera un vânt. În clipa în care am ajuns la lumina aceea care era atât de strălucitoare, m-am aflat în fața unui zid de lumină. Și îmi amintesc că nu l-am văzut pe Ramtha, dar îmi amintesc că vorbea cu mine. El vorbea și totul era chiar frumos și plin de iubire. El a spus. „Acum, în clipa asta ești sinele tău adevărat. Clipa asta este cine ești tu cu adevărat – și ți-ai lăsat corpul în urmă.“.

Și am observat că, în clipa aceea, nu aveam nicio durere. Nu aveam conceptul de greutate. Nu aveam conceptul de dimensiune, pentru că nu aveam un corp pentru a defini dimensiunea. Și am observat că, în momentul acela, nu aveam nicio frică. Simțeam ca și cum acesta ar fi locul cel mai natural. Ca un pește în ocean, am simțit că acesta era oceanul meu natural. Apoi m-a adus înapoi și mi-am observat corpul; inima îmi bătea foarte, foarte repede. Și am observat că a durat o vreme până ce corpul meu s-a calmat – și s-a calmat – pentru că, în timp ce eu fusesem plecată, Ramtha își pusese energia sa în corp. Îl purtase timp de patruzeci și cinci de minute. Iar când l-a părăsit, eu l-am luat înapoi. Și așa a început această incredibilă călătorie cu acest învățător. Iar ideea era, ei bine, acum, că te învăț să îți părăsești corpul și să înțelegi cine ești cu adevărat, asta o să și facem noi, de fapt.

Dar eu sunt o gospodină care face plăcinte cu cireșe, sunt mamă casnică. Trebuie să merg la meciuri de fotbal și de baseball în fiecare zi după școală. Și acum o să mă apuc să fac channeling pentru alții? Să mor în fața unui public? Unde să fac eu așa ceva?

Vindecarea miraculoasă

Așa că, într-o zi, eram în camera de sus și mă gândeam la toate astea, când a venit acasă fiul meu, Brandy. Brandy e fiul meu cel mai mare; o să vi-l prezint imediat. El a dezvoltat o reacție alergică la viață. Era în clasa a șasea. Făcuse alergii în așa fel, încât era alergic la orice, în afară de apă. Era alergic chiar și la untul de alune. I-au făcut pe spate un grafic, în care fac niște pătrățele mici și zgârie și pun ceva acolo, iar doctorul a spus: „Știi, chiar avem o problemă aici. Copilul ăsta e alergic la tot.“. Așa că lui Brandy îi trebuia un ser special, pe care trebuia să și-l injecteze de două ori pe săptămână – niște injecții foarte neplăcute.

El tocmai își făcuse o injecție și venise acasă de la școală, iar eu tocmai mă pregăteam să mai încerc o experiență extracorporală, la mine în dormitor. El intră în casă, în fugă – și mai e cu un prieten. E foarte supărat și plânge, pentru că a făcut un atac alergic la școală și toți copiii au început să râdă de el. Avea fața umflată destul de rău. Măinile i se umflaseră și era roșu, cu o iritație pe tot corpul; a intrat în cameră în fugă. Eu m-am grăbit la telefon, ca să sun doctorul. Ram stă în colț și-mi spune: „N-ai nevoie să faci asta. De ce nu îl lași pe Dumnezeu să îl vindece.“.

Deci, ce să faci? Să-l lași pe Dumnezeu, sau pe Dr. Quigley? În cine ai mai multă încredere? Și am pus receptorul în furcă. Am zis, bine. El era foarte calm și mi-a spus: „Spune-i să vină și să se așeze în fața ta.“.Așa că am spus: „Brandy, vino încoace și stai jos“. Dintr-o dată, Brandy s-a calmat și s-a așezat. Avea o față umflată și roșie și niște mâini mari și umflate. Prietenul lui era chiar în spatele lui, se uita la el. Iar eu am spus: „Ramtha a spus să închizi ochii și să repeți cuvintele astea“. Mi-am pus mâinile pe mâinile lui, iar Ram îmi vorbea și mi-a spus ce să-i spun. Brandy avea asemenea dureri, că era într-o stare de acceptare totală, așa că i-am transmis rugăciunea. El a repetat-o. Iar când Brandy a terminat și când am deschis amândoi ochii, în mai puțin de un minut, fața îi devenise normală, la fel ca și mâinile.

Pentru mine a fost așa de șocant, că nu știam ce se întâmplase. Prietenul lui doar spunea întruna: „Tare. A fost tare, tare. Cum ai făcut asta?“. Iar eu doar stăteam acolo, fără să-mi vină să cred. Iar el se ridică și se uită la mine, apoi se uită la mâinile lui. Dă fuga la oglindă și se uită la fața lui și începe să țipe. Și sare pe pat și face o scenă. Eu nu știu ce să spun. Sunt atât de recunoscătoare și sunt atât de mișcată și atât de uimită. E mai bine decât cu Dr. Quigley, toată ziua!

În mai puțin de un minut, Brandy a fost vindecat de toate alergiile pe care le avea. Și miracolul acesta a fost punctul de turnură în dedicarea mea față de Ramtha și de ceea ce voia el să facă în cadrul acestei lucrări. Și aș vrea să vi-l prezint. Acesta este fiul meu Brandy. Mulți dintre voi o să-l recunoașteți. Vino.

Sunt sigură că o să vreți să vorbiți cu el, ca să confirmați toate astea, dar acesta a fost miracolul care m-a convins că tot ce se întâmplă în viața noastră este minunat și dumnezeiesc, iar eu eram pregătită să îmi dedic lui viața mea. Iar astăzi, fiul meu e viu și sănătos, fără nicio alergie. Are câteva nemulțumiri, dar nimic mai mult. Iar eu sunt recunoscătoare pentru că fiul meu e în viață azi, iar eu mă aflu aici și Ramtha își face Marea Lucrare. Așa că am vrut să-l cunoașteți pe Brandy.

Predarea Marii Lucrări printr-o femeie

După aceea, am spus: „Deci, ce trebuie să fac și unde mă înscriu?“

Iar Ramtha mi-a spus: „Ei bine, cu permisiunea ta, o să-ți folosesc corpul o vreme.“

Iar eu am spus: „Da. Ce o să faci cu el?“

Iar el a spus, „Ei bine, o să îl folosesc ca să predau.“.

M-am gândit: „De ce ai vrea să folosești corpul meu? Ești frumos. De ce nu ieși și îți arăți corpul așa cum este.“.

Și el mi-a spus: „Nu merge așa“, a zis, „pentru că oamenii din această civilizație au o înclinație pentru imagini și pentru idoli. Au fost cufundați în religia creștină. Au fost cufundați în tradiția creștină. Ei cred că Dumnezeu trăiește în afara lor, în loc să trăiască în interiorul lor. Ei cred că Dumnezeu e om. Ei cred că și Hristos a fost om. Ei cred în imagini, dar nu cred în ei înșiși. Așa că“, mi-a spus el, „am să rămân fără imagine“. A mai spus: „Dar am să predau prin corpul tău – și toată lumea știe că nu este corpul meu.“.

Iar eu am spus: „Da, dar eu sunt femeie. Sunt fată. Știi, am niște... lucruri.“

Iar el a spus: „Știu“. A spus: „Femeile sunt grupul cel mai prejudiciat de oameni care au trăit vreodată, pentru că femeilor nu li s-a permis niciodată dreptul divin de Dumnezeu și ele nu au niciun aliat în ceruri.“. Așa mi-a spus. Și mi-a spus: „Așa că femeile au fost abuzate de bărbați și mânate de bărbați prin religie, să facă întocmai după acele doctrine religioase. Și practic, femeile sunt nesocotite de Iehova. Așa că“, a spus el, „e important ca, atunci când se transmit învățături, ele să fie transmise prin corpul unei femei, pentru ca femeile, când aud, să își dea seama că Dumnezeu nu este un tată, ci Dumnezeu este și o mamă, că Dumnezeu este atât tată, cât și mamă, cât și niciuna din acestea; că Hristos nu este un om, ci a fost mulți oameni, iar acum va fi multe femei; și că a fi fiul lui Dumnezeu înseamnă și a fi fiica lui Dumnezeu.“.

Și mi-a spus: „Cea mai măreață călătorie pentru femei este să își asume egalitatea divinității lor și să o utilizeze fără niciun fel de impedimente din partea bărbaților“. Și a mai spus: „Să-i zici unei femei să se uite în oglindă și să-i spui, acum te uiți în ochii lui Dumnezeu e o provocare, pentru că ele nu te cred. Dacă îi spui unei femei să se ducă și să se uite în ochii lui Dumnezeu, și o trimiți la o capelă și o pui să se uite la fața unui Iisus suferind și atârnat pe cruce, o să te creadă. Dar nu cred în ele însele“. Și eu am înțeles acest lucru.

Așa că Ramtha poartă corpul meu, în această viață. Iar eu i l-am împrumutat și el îi face altfel de cute decât îi fac eu. Și când poartă veșmântul, el practic are o cută altă bandă de energie în jurul corpului și impune acestui creier al meu un anumit nivel al minții. Acesta e creierul meu; nu este creierul lui. Creierul acesta a fost condiționat prin viața mea; el operează cu coardele mele vocale și cu corpul meu. Și dacă îi spune să miște brațul acesta, brațul acesta se va mișca exact ca și cum l-aș mișca eu, doar că el îl va folosi altfel. Când vorbește cu voi, vă va vorbi prin gura mea, dar nu cu cuvintele mele; cu cuvintele lui. Când se uită la voi, veți ști că s-a uitat la voi. Când vă atinge, veți ști că ați fost atinși. Iar când vă iubește, veți ști că ați fost iubiți. Și nu corpul meu vă iubește, ci o conștiință divină, care suntem cu toții.

Școala de Iluminare a lui Ramtha

Ramtha are aproape trei mii de studenți la școala lui, iar oamenii aceștia îl iubesc cu multă pasiune. Și cu toate acestea, cei mai mulți nu l-au văzut niciodată pe Ramtha, ci îl iubesc pentru că el rezonază cu viața din ei. El e mai real decât sunt ei, în corpul lor. Și tot ce face – fără a submina credința creștină sau credința iudaică sau orice altceva – e să demonstreze ce este Dumnezeu, conform filosofiei sale. Și o să vă predea o filosofie.

Dar dacă învățați cu Ramtha la școală, filosofia nu e suficientă. El vă va iniția în ea, astfel încât adevărul să devină subiectiv, în loc să fie obiectiv, iar când el vă spune că Dumnezeu trăiește în voi și vă arată cum să manifestați acea putere și voi manifestați acea putere, atunci începeți să credeți. Astfel, căutarea voastră întru Dumnezeu ia sfârșit și începe căutarea întru călătoria în interior. El rămâne fără imagine, pentru că, dacă ar fi să vă scoată din corp, și voi ați fi fără de imagine.

Locul în care se află Ramtha într-o stare de conștiință este locul unde noi toți, inclusiv eu și studenții avansați din această școală – cu toții vrem să mergem. Prin măiestrie noi înțelegem a ne stăpâni caracteristicile omenești, limitările – și a ne deschide mințile către noi frontiere de cunoaștere potențială. Vrem să învățăm să luăm această cunoaștere și să ne îmbunătățim viața și viața tuturor celorlalți. Nu suntem o facțiune care conspiră împotriva guvernului. Știți, noi batem la poarta raiului. Cu asta suntem ocupați. Oamenii se luptă în spatele nostru; noi batem la poarta raiului. Acolo ne aflăm noi.

Nu suntem un cult, deși iubim ceea ce este sacru. Iar ceea ce este sacru pentru noi sunt acele discipline pe care le învățăm și acele adevăruri pe care le aflăm. Când cineva spune: „Ei bine, și ce faci?”, tu spui: „Păi, învăț despre conștiință-și-energie.”. Iar oamenii spun: „Și ce e asta?”. Există aspecte pe care nu le poți relata oamenilor. Și nu că ai încerca să ascunzi ceva. Doar că, știți, va veni o vreme când nu vei putea niciodată să spui cuiva ceva; oamenii trebuie să experimenteze, la fel cum o vei experimenta și tu.

Deci, în acele târâmuri, asta numim sacrul. Școala lui Ramtha este cufundată în sacru. Și niciodată n-a existat nimeni în această școală căruia să i se fi făcut vreun rău. Nu adorăm diavolul. Nu adorăm nimic negativ. Suntem îndrăgostiți de principiu, iar principiul nu este Ramtha, ci noi înșine.

Astfel, în calitate de prima care am ales acest corp și care o să i-l dea lui Ramtha, vă urez bun venit la cursul lui Ramtha. A durat mult până ce familia mea, eu însămi și oamenii aceștia să-și poată susține demnitatea în fața unei opoziții atât de fantastice. Iar astăzi, suntem mândri să ne adunăm aici și să sărbătorim cu voi opțiunea de a cunoaște o entitate fabuloasă, care, dacă vă place ce spune, vă va învăța cum să deveniți maeștri stăpâni ai propriului vostru destin. E treaba voastră dacă învățați sau nu. E treaba voastră dacă o acceptați sau nu; nimeni nu e obligat.

Astfel că vă urez bun venit la Școala de Iluminare a lui Ramtha – și știu că veți petrece o zi măreață și minunată. Vă mulțumesc.

Această prezentare făcută studenților începători de JZ Knight a fost extrasă din Ramtha Dialogues® (Dialogurile lui Ramtha), caseta 324, Seminar C&E™ începători, 7-8 octombrie 1995.

Copyright © 2009 JZ Knight. Toate drepturile rezervate Ramtha® , C&E® , Consciousness & Energy® (conștiință-și-energie), Fieldwork® (lucrul în câmp), The Tank® (labirintul), Blue Body® (corpul albastru), Twilight®, Torsion Process® (procesul de torsiune), Neighborhood Walk® (plimbarea), The GridSM (grila), Create Your Day® (crează-ți ziua), Become a Remarkable Life® (să devii o viață remarcabilă), Mind As MatterSM (mintea ca materie), Analogical ArcherySM (tir cu arcul în stare analogica) și GladysSM sunt mărci comerciale și mărci de serviciu ale lui JZ Knight și sunt folosite cu permisiune.

Școala de iluminare a lui Ramtha, o diviziune a JZK, Inc.
JZK, Inc., 14507 Yelm Hwy. SE, Yelm, WA 98597
360-458-5201 JZK Inc.

Pagini web: Ramtha.tv - JZK Publishing